

svojim programima i statutima afirmišu neonacističke i fašističke ideje. I pored relativno dobrog zakonskog okvira, koji ima potencijala da predupredi propagiranje neonacističkih i fašističkih ideja, u Republici Srbiji postoje udruženja čiji je cilj delovanja upravo usmeren na raspirivanje nacionalne, rasne, verske i druge mržnje i netrpeljivosti ili se tim delovanjem teže da ograniče prava i slobode drugih. Tako, organizacija „Srbski obraz“ nesmetano, na javnim mestima, organizuje svoje skupove. U novembru 2014. godine, ova organizacija je organizovala niz manifestacija povodom povratka u Srbiju optuženog Vojislava Šešelja kojem je Međunarodni krivični tribunal za bivšu Jugoslaviju ukinuo pritvor 6. novembra 2014. godine.

Pravo na azil.

1. Prema Ustavu Srbije stranac koji osnovano strahuje od progona zbog svoje rase, pola, jezika, veroispovesti, nacionalne pripadnosti ili pripadnosti nekoj grupi ili zbog svojih političkih uverenja, ima pravo na utočište u Republici Srbiji. Zakon o azilu detaljnije uređuje postupak za dobijanje azila u našoj zemlji i ostvarivanje prava i obaveza lica koja traže azil, izbeglica i lica kojima je dodeljena supsidijarna zaštita.

2. Pristup postupku azila se ostvaruje tako što stranac može, prilikom granične kontrole ili unutar teritorije Republike Srbije usmenim ili pismenim putem da izrazi nameru da traži azil pred ovlašćenim policijskim službenikom. U periodu od januara do sredine aprila 2014. godine, Kancelarija za azil nije vršila registraciju u privremenim centrima za azil u Sjenici i u Tutinu.

3. Namera osoba koje traže azil može biti prepoznata u postupku pred prekršajnim sudijom, koji bi tada mogao da obustavi postupak i uputi ih da podnesu zahtev za azil. Praksa postupanja prekršajnih sudova u Srbiji u navedenoj situaciji nije ujednačena. Postupak za dobijanje azila pokreće se podnošenjem zahteva za azil na propisanom obrascu koji se podnosi ovlašćenom službeniku Kancelarije za azil. Komisija za azil odlučuje u drugom stepenu po žalbama na odluke Kancelarije za azil.

Protiv odluke Komisije za azil moguće je pokrenuti postupak pred Upravnim sudom koji odluku o tužbi donosi u sudskom veću od trojice sudija.

4. U periodu od januara do juna 2014. godine pred Upravnim sudom je pokrenut samo jedan upravni spor u postupku azila dok je doneto pet presuda povodom tužbi koje su uložene 2013. godine. U tri presude tužba je odbijena dok je u dve presude tužba uvažena i poništeno rešenje Komisije za azil. Do sada se Upravni sud pretežno ograničavao na ispitivanje proceduralne ispravnosti postupka za dobijanje azila.

5. Imajući u vidu dve presude Upravnog suda kojima su poništena rešenja Komisije za azil, moglo se očekivati da će prvostepeni i drugostepeni organi u postupku azila u budućnosti prekinuti praksu sistematske zloupotrebe pravila sigurne zemlje, te da će u postupcima prethodno utvrđivati da li je u konkretnom slučaju treća zemlja zaista sigurna za tražioca azila odnosno da li u toj zemlji postoji efikasan i fer postupak azila. Ipak, i u 2014. godini, Kancelarija za azil nastavila je sa automatskom primenom koncepta sigurne treće zemlje.

6. Smeštaj za tražioce azila u Srbiji u toku 2014. godine organizovan je od strane Komesarijata za izbeglice i migracije u pet centara: Banji Koviljači, Bogovađi, Sjenici, Tutinu, Obrenovcu, a od avgusta meseca 2014. godine i u Krnjači. Pojedini tražioci azila koji nisu uspeali da se smeste u centru za azil ili